

Villa Tusculum

16. april 1935.

Käre Rolf,

Tack för ditt brev av den 7., som jag fick i går, och för tidigare brev som tyvärr för länge blivit obesvarade. Sedan jag fått mitt hus i ordning, har jag varit angelägen om att ägna så mycken tid som möjligt åt arbetet på min bok. Jag har det mycket bekvämare nu, då jag fått ett stort rum till och kan använda det andra uteslutande till matsal. Jag har det riktigt fint, med golvet täckt av tjocka mattor, bekväma nya möbler och de fem väldiga fönstren garnerade med långa zinklådor innehållande blomkrukor, i vilka för närvarande en mängd tulpaner blommar. Trädgården är vacker, men här behövs mycket regn efter en månads torka.

Jag skall skriva en kort rekommendation för det ändamål du talar om och sända den om ett par dagar. Jag har icke fått några pengar direkte från Rockefeller-institutionen, utan de medel därur som jag åtnjutit gavs mig av School of Economics, som erhållit ett årligt anslag för att utdelas bland dess lärare. Att Wikmans institut skulle överflyttas till Humanisticum har jag yrkat på för länge sedan, och Nikander har sagt mig att det finnes rum för dess samlingar i hans och ett angränsande litet rum, där Wikman kunde arbeta (om jag förstätt honom rätt). Men jag skulle beklaga om denna överflyttning ägde rum innan han fått sin avhandling färdig. Han låter sig lätt distraheras, och jag verliken bävar för att han skulle taga ihop med

22
nagot arbete på realencyklopedin innan han fått avhandlingen tryckt. Detta är nu det viktigaste ur den svenska etnografins synpunkt.

Du säger att det vore bäst om Nikander och Lagerborg kunde byta seminarierum. Den etnografiska och filologiska litteraturen skulle då befinna sig på nedre botten i två rum mitt emot varandra, och Lagerborgs prefektrum skulle kunna disponeras av Wikman. Jag anser att dessa motiv icke äro tillräckliga för att driva ut Lagerborg och det filosofiska biblioteket från deras nuvarande rum. Det finns en mängd filosofisk litteratur-- tidsskrifter och okatalogiserade böcker-- i hallen utanför. Det vore högst obekvämt att ha det filosofiska biblioteket splittat på två våningar. Däremot kan jag inte begripa att samarbetet mellan filologer och etnografer skulle störas av att de ena eller andra ibland hade att gå upp eller ned för trappan till övre våningen; vetenskapen bleve inte lidande därpå. Vad prefektrummet för Wikman beträffar finns det, som sagt ett mindre rum invid Nikanders. Du säger att du kunde ställa ditt krypin till förfogande för en filologisk medarbetare; men jag inser, vad detta har att skaffa med placeringen av de etnografiska samlingarna.

Jag kan så väl förstå ^{om} att Lagerborg inte vill flytta, även om han drar sig för att säga det rent ut. Jag har ju numera med saken ingenting att skaffa, men det kan jag säga rent ut att om jag vore i hans ställe jag inte ville på så svaga grunder som de omnämnda utrymma den sal som filosofien från början fått sig tillvisad, med alla de olägenheter som vore därmed

förknippade. Ett känslöskäl finnes även: jag tycker att Ernst Dahlstroms gamla fina rum borde fortfarande såsom hittills få upptagas av det filosofiska biblioteket och användas för de filosofiska övningarna; filosofien är ju på sätt och vis det centrala ämnet i en humanistisk fakultet. Då Lagerborg vädjat till mig ber jag dig visa honom detta brev. Någon ytterligare diskussion i frågan förefaller mig för tillfället onödig; den kan ju uppskjutas till sommaren. Flyttningen vore ju i ingen händelse brådskande. Den får inte vara brådskande. Vad som är brådskande är Wikmans avhandling; så länge den ligger i bordslådan gör man vetenskapen en dalig tjänst om man lockar honom till annan sysselsättning.

Din bit i Granskaren var en mycket god och välförtjänt tillrättavisning. Jag har en gång varit rasande på Gripenberg på grund av en artikel som han skrev i ^{Argus} Granskaren, och rent av hånade Riffberberna som försvarade sitt land i två år mot Spanien och sedan även Frankrike. Hur var det då med hans hjältedyrkan? Tyvärr kom jag mig inte för att då uppträda till försvar för detta lilla folk av hjältar. Det är upprörande att läsa om tilltaget mot Abessinien. Ett land som tillhör Folkförbundet rustar sig till att överfalla ett annat land som tillhör det med krig. England vet genom sin representant i Abessinien att felet helt och hållet ligger på den andra sidan, men ingenting säges eller göres. Enligt förbundspakten böra de övriga landerna hjälpa den överfallna. Vilken humbug! Efter militärförbundet mellan Frankrike och Ryssland beror frågan om krig och fred i Europa till stor del på England. Baldwins senaste tal var

betydligt förnuftigare än det han höll för en tid sedan, då han sade att Englands gräns löper längs Rhen. Jag läser i engelska tidningar att ^{militär-}förbundet Frankrike-Ryssland bådär krig. Men jag tror ända inte (så länge) att de våga.

Vad min avresa härifrån beträffar vet jag inte ännu om den kommer att ske den 23. maj eller den 13. juni. Det beror på när jag får manuskriptet färdigt (provisionellt) så att jag kan fylla i och verifiera vad som behöves medan jag stannar i England. Jag skall också göra små förberedelser till mitt Huxley-föredrag, som jag åtagit mig att hålla i oktober 1936 (!). Ämnet blir sannolikt religionsvetenskapligt, om själva Gud=det högsta väsendet i primitiv religion. Det blir bl. a. en kritik av Pater Schmidt-- litet otacksamt efter den lysande recension av mina Three Essays som ingått i hans tidskrift Anthropos. Min bok har också fått mycket berömmande recensioner av Havelock Ellis och prof. Rose.

Nu kan det vara på tid att sluta detta långa brev. På eftermiddagen skall jag bege mig till Tanger för att kopa mig en ny pipa och besvara engelska ministrernas besök.

Med bästa hälsningar till eder alla, även från Sheriff.

Den egen
Eda